

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Du sande Gud! hør Du min Bøn

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Du sande Gud! hør Du min Bøn", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 280. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid99216/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 98.
Cornelius.

Mel. I Vittenberg i Sachsenland, af L. M. Lindeman.

- 1 Du sande Gud! hør Du min Bøn,
Saa vist jeg faaer at vide,
Om det var Din eenbaarne Søn,
Som taalde Korsets Kyide!
Hvad skal jeg troe? mon det er sandt,
At *Jesus* Døden overvandt,
At i hans Navn Din Aand udgaaer,
Hvis Tid er Evighedens Aar?
Det er saa tungt at tvivle!
- 2 Saa bad iløn en Hedning from,
Og stirred mod det Heie,
Med Svar i Hast Guds Engel kom,
Stod klarlig ham for Øie:
Cornelius! din Bøn er hørt,
Din Armod har den Rige rørt,
Stormægtig Han, som Du saa smaat,
Gjør efter Evne altid godt.
Det er saa tungt at tvivle!
- 3 Send Bud til Simon Garvers Huus,
I Jaffa By ved Stranden!
Der findes, langt fra Sus og Dus,
Apostelen, Guds-Manden,
Og Simon Peder er hans Navn,
Han viser Vei til Fredens Havn,
Han tale skal til dig et Ord,
Som skænker Himmerig paa Jord.
Det er saa tungt at tvivle!
- 4 Som sagt, saa gjort; en Pindsedag
Med Tungerne, som gløde,
Oprandt nu under Hedningtag,

- Som Himlens Morgenrøde;
Cornelius og alle hans
Fik Syn paa den Eenbaarnes Glands,
Hvis Ord til os, som Almagts Bliv,
Fra Slægt til Slægt er Aand og Liv.
Vi af Guds Ord skal leve!
- 5 Thi brat i *Jesu Christi* Navn
Indtraadte Simon Peder,
Han førte med sig Fredens Havn
I Ordet: Fred med eder!
Han bøied Knæ for Korsets Drot,
Som drev med Død og Djævel Spot,
Han sagde: troer og gjør som jeg!
Da bli'r I Lys paa Livets Vei —
Vi af Guds Ord skal leve!
- 6 Som Børn de brat med Troens Haand
Tog Ordet af Guds-Munden,
Da faldt paa dem den Hellig-Aand,
Som Sang paa Fugl i Lunden,
Saa alle nu med Tunger ny
De løfted *Jesu* Navn i Sky,
Og priste høit den sande Gud
For Himmeriges Julebud.
Vi af Guds Ord skal leve!
- 7 O Gud! Du er endnu saa rig,
Som i de første Dage,
Og altid Du Dig selv er lig
I Mildhed uden Mage;
O viis, Du end er lige nær
Hos dem, som ret har Sandhed kjær!
Lad under deres lave Tag
Oprinde brat en *Pindsedag!*
Det er saa tungt at tvivle!
-